

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra, soudce Milana Podhrázkého a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **I. Y.**, zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Moravské náměstí 13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 2. 2026, č. j. 8 A 187/2025-29,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce Mgr. Marka Sedláka, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 11. 2. 2026, č. j. 8 A 187/2025-29, zamítl žalobu, kterou se žalobce podle § 82 a násl. s. ř. s. domáhal určení, že jednání žalovaného spočívající v odmítnutí umožnit jeho právnímu zástupci nahlédnout do spisového materiálu a pořídit si z něj kopie ve věci žádosti o vydání zvláštního dlouhodobého pobytu je nezákonným zásahem do jeho veřejných subjektivních práv. Současně se žalobce domáhal toho, aby soud žalovanému přikázal umožnit jeho zástupci nahlédnout do spisu vedeného ve věci jeho žádosti o zvláštní dlouhodobý pobyt, vedené pod interním identifikátorem žalovaného OAM-45142/DP-2025.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu blanketní kasační stížnost.

[3] Takto formulovaná kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí městského soudu. Z kasační stížnosti nebylo dále zřejmé, co stěžovatel navrhuje, tj. jakého rozhodnutí se domáhá. Usnesením ze dne 7. 4. 2026, č. j. 7 Azs 52/2026-8, Nejvyšší správní

soud vyzval stěžovatele k odstranění těchto vad ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení a poučil jej, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tento nedostatek pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 9. 4. 2026. Lhůta ke splnění povinnosti tak uplynula v pondělí 11. 5. 2026 (§ 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.). V uvedené lhůtě stěžovatel kasační stížnost ani nedoplnil, ani nepožádal o prodloužení stanovené lhůty (srov. § 106 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádost o prodloužení lhůty musí být podána ještě před uplynutím lhůty jednoho měsíce stanovené k doplnění kasační stížnosti).

[4] Stěžovatel tedy nevymezil konkrétní a věcně projednatelné důvody, pro které napadl rozsudek městského soudu, a rovněž neuvedl, co navrhuje. Protože nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost za použití § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[6] Jelikož návrh na zahájení řízení byl odmítnut před vydáním rozhodnutí o věci samé, rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 10 odst. 3 a 5 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení zaplaceného soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. května 2026

David Hipšr
předseda senátu